

Terug naar huis

Donderdag 12.06 u: Met mijn rechterhandje produceer ik twee "knocks" op de eikenhouten, massieve voorpoort van het lokaal (?) van de Moeial. "Grimbel, hoest, kreun, steun, binne !!!, weer hoest en snif. Ik treed dus binnen in de illustere wereld der sensatiepers en wordt ontvangen door twee individuen die naar de namen Roger en Teo (al dan niet) luisteren. Mij, dom en naïf jongetje, was wijsgemaakt dat er tijdens dat betreffende uur een algemene vergadering zou plaatsvinden voor alle redactieleden en alle (eventuele) belangstellenden, Ik buig diep en leg even kort het doel van mijn bezoek (=de vergadering) uit aan de verbaasde aanwezigen (2 stuks) die mij volkomen verrast een volle minuut stilzittend zitten aan te staren vanwege het heuglijke feit dat een levende VUB-er zich vrijwillig op het terrein van "de Moeial" waagt. Affin, na gezellig wat over koetjes en kalfjes te hebben gestilzwegen, springt de hoofdredakteur plots op en roept als een geesteszieke: "Rââ, ik verklaar deze vergadering officieel voor geopend..hoest, kreun, steun, snif en tenslotte hijg." Terwijl hioj terug in elkaar zakt begint het andere exemplaar als een beest de computer stuk te kloppen en krijst: "Stilte! Stilte in de zaaal! Piep, hijg piep,..." Ik kijk even om in de zaal die er niet is, zeg even gedag aan de aanwezigen die er helemaal niet zijn en plant mezelf gelaten neer op een ongemakkelijke stoel. Beide overwerkte en overspannen redakteurs zetten even kort doch onduidelijk de situatie uiteen die er op dat moment binnen de kringen (het kringetje) van de "Moeial" heerst: een totale afwezigheid van enig eventuele belangstellenden. Zelfs niet even een gewoon informatief bezoekje. Vooral voor de kommunikatiwetenschappers is dit per definitie toch wel een vreemd feit... . Waarom niet even binnenwippen om op z'n minst toch even de redaktie lastig te vallen? Elke dinsdag en donderdag is er een pseudo-vergadering in het gebouw Y', naast het Kulturkafee (ts. 12 en 13 u).

Parcival

nvdr "Kreun, steun, hijg....piep.

VOTE FOR ME !

Op dinsdag 21 november, woensdag 22 november en donderdag 23 november 1989 gaat de jaarlijkse verkiezing van de studentenafgvaardigden in de Raad van Beheer door (één afgvaardigde per faculteit en één afgvaardigde voor het ILOK). Terzelfdertijd vinden de verkiezingen plaats van de zes studentenafgvaardigden voor de Sociale Raad Studenten.

Vandaar dat we in verband hiermee wat praktische informatie kwijt willen.

De afgvaardigden van de Raad van Beheer mogen slechts verkozen worden door eerste kandidatuurs die **geslaagd** zijn, de zes vertegenwoordigers voor de SoR daarentegen worden door **iedereen** verkozen.

De kandidaturen dienen ten laatste op dinsdag 31 oktober om 16 u ingediend worden, doch vanwege de administratieve problematiek worden de kandidaten verzocht om dit zo snel mogelijk te doen.

Bezwaarindiening kan plaatsgrijpen zowel tegen de kandidaatstelling alsmede tegen het verloop van de verkiezingen.

Raadpleging van het kiesreglement en andere nuttige documenten kan gebeuren op alle sekretariaten van de fakulteiten. Alle formulieren voor kandidaatstelling en voor bezwaren zijn hier tevens voorzien. Deze formulieren moeten ingevuld aan het Sekretariaat van de Raad (5de verdieping bij Dhr. P.Vandenbroeck) afgeleverd worden binnen de voorziene termijn.

Dinsdag 31/10	-einde kandidaatstelling (16.00 u) -samenkomst verkiezingskommissie i.v.m. ontvankelijkheid der kandidaturen
Dinsdag 7/11	-einddatum klachtmogelijkheid tegen de beslissing van de verkiezingskommissie i.v.m. ontvankelijkheid (16.30 u.)
Dinsdag 21/11	-VERKIEZINGEN EERSTE RONDE (10-16 u)
Woensdag 22/11	-TWEDE DAG VERKIEZINGEN (10-16 u)
Donderdag 23/11	-DERDE DAG VERKIEZINGEN (10-16 u) + telling
Vrijdag 24/11	-publikatie -begin beroepsperiode
Maandag 27/11	-einde beroepsmogelijkheid (12 u) -publikatie beslissingen
Donderdag 30/11	-VERKIEZINGEN TWEDE RONDE
Vrijdag 1/12	-TWEDE DAG VERKIEZINGEN

Naar aanleiding van de nakende verkiezingen voor de Sociale Raad ging "de Moeial" eens praten met de huidige SoR-voorzitter Geert Baetens.

DM: Zou je een korte omschrijving kunnen geven van wat de Sociale Raad precies is?

GB: Het is in feite een beleidsorgaan dat voornamelijk beheerd wordt door studenten.

Men mag zeker de belangrijkheid van dit orgaan niet onderschatten, daar hierin het beleid van de gehele Sociale Sektor wordt bepaald, zaken die maar al te vaak rechtstreeks betrekking hebben op de studenten denken we maar aan het vastleggen van de maaltijd- en huurprijzen.

DM: Heb je enige adviezen voor de toekomstige SoR-leden?

GB: Men mag zeker deze functie niet onderschatten, een volle inzet is dan ook gewenst.

Maar al te vaak wil men

verkozen worden om het eigen prestige wat omhoog te krikken, met alle nefatse gevolgen vandien. Zo gebeurde het tijdens de laatste twee SoR-vergaderingen dat het vereiste stemmenquotum niet bereikt werd, waardoor de Raad in feite niet naar behoren kan functioneren.

Daarnaast is er natuurlijk ook nog het probleem van integratie. Dit wil niet zeggen dat men moeilijk met de Raadsleden kan werken, maar wel dat men enige tijd nodig heeft om zich volledig in te werken in de gehele werking van de Raad. Vandaar dat ik nog steeds van mening ben dat één jaar eigenlijk te kort is. Men moet bij wijze van spreken zijn plaats aan de opvolger afstaan op het moment dat men helemaal vertrouwd is met de werking van de SoR.

DM: Heeft zulke verkiezing dan

wel nut?

GB: Natuurlijk. Ten eerste komen er op deze manier nieuwe krachten en ideeën op de SoR. Daarnaast hangt het erg af van de inzet van de leden of de Sociale Raad al dan niet naar behoren functioneert. Daarnaast is er natuurlijk nog de functie van onder- en voorzitter van de SoR. Deze mensen kunnen quasi het gehele beleid van de Sociale Sektor bepalen, zij moeten ook de leden kunnen motiveren en aansporen.

DM: En tot slot...?

GB: Graag had ik dat de studenten inzagen dat de Sociale Raad een enorme rol kan spelen in de studentenpolitiek die op de VUB gevoerd wordt. Vandaar dat, nogmaals, inzet en motivatie van de (kandidaat)leden veruit het belangrijkste is.

Aanloop voor numerus clausus ?

Enkele weken geleden verklaarde de minister Coens een stelsel van proefflessen en toetsen te willen invoeren om aldus het toegangsrecht te bepalen voor toekomstige universiteitsstudenten. Met rede kwam hierop onmiddellijk reactie van verschillende universiteitsinstellingen, waaronder de VUB, die vrezen dat hierdoor de toegang tot de universiteit wettelijk zal beperkt worden. De minister zelf ontkende dit echter. Wel wil hij dat kandidaat-studenten via een systeem van proefflessen en toetsen te weten komen waaraan ze beginnen. Hoofdrede hiervoor is het lage slagingspercentage in de eerstejaars. Daarbij komt dan nog dat heel wat buitenlandse studenten, die in eigen land geweigerd zijn, hun toevlucht in België zoeken (vaak met succes overgens). Coens wees op deze problematiek op de Europese raad van onderwijsministers waar hij met oog

op de Europese éénmaking, bevoerde gekant te zijn tegen de numerus clausus (waarvan akte).

Op dit moment is er echter nog niets formeel uitgewerkt en gaat het aldus nog steeds om een nietbindend advies. Toch vragen we ons af of de kloof van testlessen en toetsen naar wettelijke beperking niet gauw overbrugd zou kunnen worden met alle nadelige gevolgen. Naar onze mening is het immers verkeerd om aan de hand van één toets iemand al dan niet te aanvaarden voor een bepaalde studie. Wel kan men op zulke manier iemand op zo'n manier ontgoochelen dat hij reeds opgeeft zelfs voordat hij begonnen is. Proeftesten en ingangsexamens houden toch geen rekening met belangrijke slagingsdeterminanten zoals daar zijn karakter, volharding, interesse en motivatie. Daarbij komt dan nog dat nog steeds blijkt dat het secundair onderwijs nog steeds

niet is afgestemd op universitair studeren. Vandaar dat men mis-

schien het geld dat gespendeerd zou worden aan een zogenaamd "proefingangssysteem" beter kan besteden aan de aanwerving van meer academisch personeel hetgeen gedurende een gans jaar een meer intense studiebegeleiding zou kunnen verzekeren.

ens Informatieve sessie

INTERNATIONALE STUDIE- BEURZEN AAN DE V.U.B.

Op 6 oktober kon je gaan luisteren naar een uiteenzetting over de verschillende beurzen die door Vlaamse studenten kunnen worden bekomen. Sprekers: de heren Everaert en Evens, uitgenodigd door prof. I. Veretennicoff.

Deze toespraak werd gehouden voor een groot aantal belangstellenden, die er geen spijt van kregen. Beide sprekers wisten bondig de mogelijkheden van de Vlaamse studiebeursystemen uiteen te zetten zonder de aandacht van hun publiek ook maar één ogenblik te verliezen, ondanks het imminente middaguur. Een overzicht :

Studiebeurzen van de Vlaamse Gemeenschap (dhr. Everaert).

Deze beurzen steunen op een reeks internationale actieve samenwerkingsprogramma's

die de Vlaamse Gemeenschap met 42 landen ontwikkeld heeft. er bestaan drie soorten beurzen: de specialisatiebeurs (duur van 8 tot 10 maand), de navorsingsbeurs (1 tot 4 maand) en de vakantiebeurs (3 weken tot een maand).

Een aanvraag voor een specialisatiebeurs wordt door hogere instellingen, conservatoria en universiteiten ingediend voor gediplomeerden onder 30 jaar. Men kiest daarbij één bepaald land - behalve in enkele bijzondere gevallen zoals Zwitserland, Roemenië, Indonesië en ... China, waarbij evt. ook een tweede keuze gemaakt kan worden. Dit jaar werd slechts één aanvraag op de zes ingehuldigd, voor Frankrijk bv. slechts 4 op 60-70.

De tweede soort beurs, de navorsingsbeurs, vereist van de kandidaat reeds enige beroepservaring en de leeftijdsgrens wordt opgetrokken tot 35 jaar.

In beide gevallen gaat het om een bedrag van 18.000 fr. pere maand, plus vergoeding heen- en terugreis, van de verplaatsingen binnen het land zelf, van het inschrijvingsgeld en het studiemateriaal aan de universiteit; plus een verzekering die rekening houdt met de verschillen in sociale rechten van land tot land.

De vakantiebeurzen zijn meer gericht op de studie van taal en cultuur van de bezochte landen. Hierbij zijn de reiskosten ten laste van de student (uitgezonderd in het geval van bijzonder veraf gelegen bestemmingen zoals Korea).

De selectie gebeurt onpartijdig door een commissie met afgevaardigden uit de Vlaamse universiteiten, maar de uiteindelijke beslissing berust bij de ambassade van het land. Een selectiedossier bestaat uit een formulier in drie exemplaren (o.a. één in het Nederlands, een ander in de taal van het land zelf), twee afschriften van diploma's of getuigschriften, een thesisbeschrijving (titel, onderwerp en promotor), een vertaling en een aanbeveling van twee verschillende professoren, die bv. de studieinzet of de sociale contactvaardigheden van een student in de verf kunnen zetten. De Vlaamse commissie beweert geen rekening te houden met behaalde graden, maar vaak speelt dit argument een grote rol wanneer de ambassades hun ja-woord moeten geven. Het speelt ook in het voordeel van de kandidaten dat ze op voorhand al contact opnemen in het buitenland, dat ze al "weten waar ze naartoe gaan".

Het dossier moet uiterlijk op 1 december binnen zijn op de Vlaamse Gemeenschap. Op basis van een eerste selectie worden de dossiers begin januari naar de ambassade van het betrokken land opgestuurd. Daar heeft een tweede selectie plaats in samenwerking met de aangeschreven buitenlandse universiteit. gedurende april en mei worden de goedgekeurde dossiers dan bekendgemaakt.

Kontaktadres voor inlichtingen:

Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Administratie voor Onderwijs en Vorming
Dienst Internationale Samenwerking
Kunstlaan 43, 1040 Brussel
tel. 02/513.74.64

Erasmus: het actieprogramma ter bevordering van de mobiliteit van studenten van universiteiten en hoge-scholen van de Europese Gemeenschap.

(dhr. Evens)

Dit beurzensysteem is toegankelijk voor alle studenten vanaf het tweede jaar tot en met het doctoraat, evenals hun docenten en professoren, die voorafgaande "study visits" kunnen maken. Het gaat hier om bilaterale akkoorden tussen een aantal Europese universiteiten. Eén van de grondprincipes van Erasmus is de "integratie". Hiervoor werd het ECTS-puntensysteem ontwikkeld, waarbij men bv. 2 punten behaalt voor een cursus van 1 uur per week, bv. 3 punten voor een stage, enz..., en het is de bedoeling 30 punten per jaar te vergaren om dat jaar als volwaardig studiejaar te laten meetellen voor het curriculum van de stu-

dent.

Voor 800 aanvragen (VUB: 38) werden vorig jaar 460 beurzen (VUB: 24) toegekend. De bedragen die men ontvangt, variëren o.a. naargelang de levensstandaard in het land. Men moet de 8 à 9000 frank per maand beschouwen als een soort "mobiliteitspremie"; ervan leven is meestal te krap. Wel worden de reiskosten en het inschrijvingsgeld vergoed (d.i. een belangrijk bedrag voor sommige universiteiten in Engeland en Frankrijk). Wie hier al beursstudent is, behoudt sedert kort ook zijn beurs wanneer hij naar het buitenland vertrekt.

De heer Evens legde de nadruk op de geringe deelname van de VUB-studenten aan het beurzensysteem: slechts 5 à 6 % vorig jaar. "Het is belangrijk dat jullie je professoren zouden wakker maken -zij moeten immers uw uitwisseling verdedigen en de 'integratie' van de studieprogramma's waarborgen."

Net zoals voor studiebeurzen van de Vlaamse Gemeenschap speelt de interesse en de motivatie van de studenten de grootste rol bij de selectie. De kennis van de taal van het land is eveneens een grote troef.

Voor meer informatie kun je terecht bij:

*Dienst Onderwijszaken, gebouw M, 5de verdieping (lok.527), dhr. De Leeuw.

*Prof. I. Veretennicoff, ALNA

Coördinatrice van het Erasmusproject op de VUB
Gebouw F (lok. 9F622) tel. 02/641.34.51

Op aanvraag van Prof. I Veretennicoff wordt i.v.m. Erasmus een verzoek gemaakt aan studenten uit de omgeving van Brussel. Wegens een mogelijk tekort aan woonplaatsen voor de opvang van buitenlandse studenten zoekt men vrijwilligers om tegen vergoeding buitenlanders een verblijf aan te bieden voor een periode van 3 tot 6 maanden. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met dhr. De Leeuw.

Studeren in het buitenland

Indien je, na je licentiestudies aan de VUB, overweegt om je in het buitenland verder te specialiseren, dan kan je tevens voor uitgebreide informatie terecht op de Dienst Studieadvies. Je kan er nagaan welke verdere studiemogelijkheden er aan diverse instellingen worden aangeboden en vooral, of je hiervoor niet in aanmerking kan komen voor één of andere studiebeurs. Dit kan een deel van je studiekosten aanzienlijk verlichten of zelfs volledig opheffen.

Sinds kort bestaat de mogelijkheid om deze informatie te raadplegen via de komputer. Dit flexibel systeem laat toe om die beurzen te selekteren die aansluiten bij je studierichting. Je wordt dan meteen geïnformeerd omtrent de

vervolg hiernaast

“Moeial-ing”

In het Land der Rages heerst geen komkommertijd. Of wordt hier net geleefd van het tekort aan inspiratie in andere culturele sectoren?

De kip of het ei, wat was er eerst, Christoffels mag het weten.

But anyway (yes, ofcourse we are European-minded), let me tell you about *Vogue-ing*.

De wijze waarop men tegenwoordig zogenaamde “slows” schuifelt en de vele stijlen der New Beat-dansers lieten het ons al lichtjes voelen: we gaan steeds statischer dansen. Geldbrakers dachten met ene Lambada de rust te kunnen verstoren, maar niets was minder waar. Geen gevaar voor heupbreuken meer (tenzij

je van de esplanade naar beneden wil dansen), vrij-en zaterdagavondontspanning is eindelijk niet meer inspanning.

De pretentieuze gezichtsuitdrukkingen die zo kenmerkend waren voor het New-Beaten, vinden we ook terug in deze dans, die eigenlijk een opeenvolging is van verschillende, uit hype-blad “V o g u e” - g e k n i p t e poseerhoudingen. Daarbij zou men dan nog enkele vleugjes Yoga voegen, basisbeginselen van de klassieke dans, gebaren uit travestierevues, etc. etc. Kortom: boring, boring, boring ...tenzij!

Vogue-ing wordt plots heel wat amusanter met een tiental Maes, Jupiter of andere Stella's

in maag en (vooral) hoofd. Zoals bij alle kunstvormen of derivaten daarvan is een persoonlijke inbreng onontbeerlijk. Vandaar dat je eens kan proberen te Vogue-en op een barkruk, een bartoog of waarom zelfs niet bovenop een schachtje. Vergeet dan ook niet je persoonlijke dansstijl een nieuwe naam mee te geven, dat is onontbeerlijk voor de creatie van weer een nieuwe rage.

Ook schoonmaakborstels kunnen eventueel als attribuut gebruikt worden voor deze nieuwe dansmethode. Daarmee mag je echter steeds enkele instructielessen komen geven in het Moeial-lokaal, want dat is hoognodig. Moeial-ing, dus!

I.Merveille.

Lezersbrief

Mister Frit.

Ongetwijfeld zijn de Mister-Frit walmen ook al tot op jouw kot doorgedrongen. Nieuwsgierigen zullen zelfs hun neus al eens gevolgd en de enkele moed opgebracht hebben om deze supersnack te betreden (let op voor het uitglijden). Oudere

puistendragende studenten zullen kunnen meepraten over de levensloop van dit Brusselse frittenparadijs en zij zullen tevens hebben kunnen vaststellen dat enkele maanden terug een nieuw personeelslid aldaar werd tewerk gesteld. Over smaken enzo “on ne discute pas”, feit is dat deze dame, 1. zich nauwelijks in het Nederlands kan verstaanbaar maken (voor de Vlamingen onder ons), 2. er blijkbaar heel veel moeite mee heeft haar klanten op een enigzins vriendelijke manier te bedienen.

In elk geval, deze dingen waren nog net te verdragen. Wanneer je echter op een zekere avond met een aantal vrienden besluit om je smaakpapillen maar weer eens op de proef te stellen (honger, weet je wel) en je als dusdanig richting Mister Frit begeeft, vervolgens op een boerse en totaal onbeleefde manier wordt verteld dat je niet zal worden besteld omdat je een week voordien een “frikandel” naar het hoofd van de bewuste dame zou hebben gegooid (2 minuten later beweerde ze dat het een pak frieten met mayonaise was), dan is de maat wel vol.

Alereerst omdat deze bewering **totaal** uit de lucht gegrepen is, bovendien omdat ik die avond zelfs niet dronken was en mij heel korrekt gedroeg.

Om samen te vatten: er zijn genoeg zaken in de buurt waar je geen indigstie behoeft te vreten en waar je vriendelijk behandeld wordt. Denk daar maar eens goed over na.

naam en adres bekend.

nvdr: Moet er nog mayonaise zijn ?

vervolg van hiernaast

duur, de omvang, de modaliteiten om een beurs te bekomen. Parallel aan de beurzen bevat het computersysteem informatie omtrent prijzen waarnaar je kan meedingen, vaak door het indienen van een origineel proefschrift (je thesis).

Een brochure die informatie bevat omtrent de studiebeurzen die door een 40-tal landen worden aangeboden, is gratis op onze dienst verkrijgbaar (let wel: de aanvragen moeten voor 1 december op het bevoegde ministerie toekomen).

Het computersysteem kan doorlopend worden geraadpleegd tijdens de openingsuren (van 9 u tot 12.30 u en van 13.30 u tot 17u, s'woendags tot 20u) van de Dienst Studietoelagen, Gebouw Y (M.Vandersteen, tel. 641.23.19). Ook voor andere informatie omtrent studiemogelijkheden, -moeilijkheden en -begeleiding kun je er terecht.

Dopen...

Iedere leefgemeenschap heeft zowat -al dan niet duidelijk uitgewerkt- z'n eigen initiatie in de groep. Zo ook heeft de studentikositeit haar doop. In onze vrijzinnige studentenfolklore legt men sterk de nadruk op engagement, vriendschap-broederschap en studentikositeit. Al deze facetten zitten vervat in de hele studentikositeit en ook in de doop.

De doop symboliseert het afsluiten van het beschermde leven tje tussen de school en thuis en

ingewijd in de studentikositeit. Hij wordt gekeurd door ancients die dezelfde ervaringen met zich meedragen en die hem na de ontgroening als volwaardig lid zullen verwelkomen in de grote broederschap die de studentikositeit in feite is.

Het is duidelijk dat indien je je niet laat dopen, je ook nooit zal weten wat een rijke en unieke ervaring de studentikositeit behelst; indien wel, kan men nadien nog altijd beslissen om zich verder te engageren binnen de

treem-rechts bastion, ik ben bijvoorbeeld een overtuigde 'linkse rat'. Die rechtse reputatie hebben we te danken aan enkele rechtse studentenorganisaties die de studentikositeit misbruiken om hun rechts gedachtengoed te propageren.

- Laat je in je keuze niet beïnvloeden door verhalen over dodelijke of smerige dopen. Die verhaaltjes worden meestal de wereld ingestuurd door mensen die nog nooit een

luit tevens het begin in van zelf beslissen wat aan te vangen met de nieuwe vrijheid.

Zelf verantwoordelijkheid opnemen voor keuzes en daden maakt deel uit van wat de studentikositeit altijd heeft nagestreefd, nl. de student binnen een vriendschappelijke sfeer te laten uitgroeien tot een kritische jonge volwassene die niet enkel oog heeft voor drinken, zingen en meiden (of jongens), maar ook voor de meer filosofische beginselen die onze universiteit en onze studentikositeit uniek maken: vrijzinnig engagement, humanisme en vrij onderzoek. De studentikositeit is in feite een heel gevoelsmatige ervaring die om die reden niet gemakkelijk uit te leggen valt. Men kan vertellen over penetratie en ejaculatie, maar zelf neuken en klaar komen is toch wat anders.

De schacht wordt tijdens een doop op een symbolische, folkloristische en ludieke manier

studentikositeit of er gewoon uit te stappen.

De doop is voor de schacht ook een stap in het onbekende zetten, het maakt deel uit van het studentikoos groeiproces dat hij voor een groot stuk zelf zal moeten gaan evalueren en waar maken. Die stap zetten en op onderzoek gaan in een gemeenschap met eigen normen en waarden getuigt van gezond engagement en is een wezenlijk onderdeel van volwassen worden.

Om de grootste twijfelaars nog eens gerust te stellen zet ik hier nog eens een paar belangrijke punten op een rij:

- Niemand wordt aan de V.U.B. gedwongen om zich te laten dopen.
- De studentikositeit is in wezen a-politiek, wat niet wil zeggen dat maatschappelijk engagement onbestaande is.
- De studentikositeit aan de V.U.B. is ook niet een ex-

doop hebben gezien, laat staan gedoopt zijn.

- De ancients die jullie gaan dopen zijn geen onwezenlijke beesten die tussen twee pinten hun sadisme botvieren op iedere nieuwe lichting schachten. Het zijn gewoon studenten die zelf gedoopt werden en zich verder zijn gaan engageren binnen de studentikositeit, die veel werk en tijd steken in het organiseren van een doop, zodat jullie ook ten volle zullen kunnen gaan genieten van de ludieke ervaring die de studentikositeit wel is.

Ik hoop jullie in grote getalen op de dopen te zien en indien er nog prangende existentiële vragen zijn kunnen jullie altijd terecht bij het bestuur van jullie kring of bij de leden van de Folklore Academie.

Hans Willemys, Consul Primus 1988-1989, Folklore Academie

De openbare televisie en de concurrentie.

Terwijl de universitaire gemeenschap alweer op volle toeren draait, ging vorige week woensdag UPV (Uitstraling-Permanente Vorming) ook weer van start. Zoals dat bij een academische openingszitting past, had ook UPV voor een gatspreker gezorgd, Prof. Dr. Witte, doktor in de geschiedenis, voorzitter van de Raad van Bestuur BRT, docent Politieke Geschiedenis en politieke functies van de Massamedia,.... . Prof. Witte is dan ook goed geplaatst om een lezing te houden over openbare televisie en de concurrentie, in deze BRT-
VTM tijden een vurig, aktueel onderwerp. Hieronder volgt een beknopte samenvatting.

Tot laat in de jaren '70 domineerde de openbare omroep in haast alle Europese landen het televisiebestel. Sindsdien is daar radicale verandering in opgetreden: van de 24 stations opgericht sinds '83, behoren er maar liefst 21 tot het commerciële circuit.

Voor die "boom" zijn talrijke verklaringen: technologische vernieuwingen, het politiek lobbyen, de audiovisuele sektor die in volle expansie verkeert, de zakenwereld die zich gaat oriënteren op een nieuwe advertentiemarkt, de politici die in commerciële televisie een middel zien om hun populariteit en dus ook hun elektorale scores te verhogen,.... . De strategie die de industriëlen gebruikten, bestond erin een zo ruim mogelijke aktieradius te bestrijken, een nationale markt moest worden opengegooid tot een internationale of paneuropese. Voor de kleine bedrijven is hier geen plaats, alleen de grote concerns, mediamagnaten kunnen overleven en de markt verdelen: Berlusconi, Frère, Hachette, Hersant, Maxwell, Murdoch,.... . Politieke partijen moeten geen angst hebben voor deze magnaten: de controversiële programma's passen immers niet in het kraam van de consumentvriendelijke opstelling van de commerciële zonen en dochters. De programma's van de commerciëlen zou en reaktie vormen tegen de verkrampde pogingen van d alleen de grote concerns, mediamagnaten kunnen overleven en de markt verdelen: Berlusconi, Frère, Hachn een medialandschap dat zogezegd door de BRT voor de anderen werd gebruikt, een nieuwe "alles-is-kultuur"-filosofie moest ontstaan, de openbare omroepen zouden voorgoed hebben afgedaan, volgens een politiek discours.

De openbare omroep wordt aldus genoodzaakt een zekere defensieve strategie te voeren. Geloof in zichzelf is hierbij belangrijk evenals een zekere inspraak van het publiek in de programma's, programma's die er moeten zijn voor alle sociale lagen van de bevolking. Verder moeten "de openbaren" de kulturele identiteit eigen aan een land tot uiting brengen.

Kijkcijfersdiktaat

Hiervoor zijn originele programma's noodzakelijk, evenals kwalitatieve, betrouwbare en creatieve. Het is evident dat deze programma's enkel onder dwang van kijkcijfers tot stand komen, wel is het spijtig dat er hierdoor bij de studiediensten van de nationale omroepen nog enkel tijd overblijft om

deze kijkcijfers te meten en te rapporteren. Totale afhankelijkheid van alle economische en politieke structuren is hiervoor noodzakelijk. Al deze opgesomde componenten zouden de zgn. "meerwaarde" van de openbare omroep moeten vormen.

Reklame

De commerciële zenders worden gefinancierd door de vele reclamebronnen, en dit op een ongelimiteerde wijze. De kijker wordt bijgevolg tot een louter economisch gegeven gereduceerd. De "openbaren" ondervinden hiervan alle nadelige gevolgen: kijkcijferstrijd (de kijker-konsument moet de kostprijs van reclame dekken), de concurrentie zorgt voor een flinke stijging van de aankooprijks van films, de kijker is alweer het slachtoffer. Hierbij is de nationale omroep totaal afhankelijk van het politiek bestel enerzijds, en de kijkgelden anderzijds. De BRT bevindt zich in het keurslijf van de dotaties: haar inkomsten zijn elk jaar afhankelijk van het door de politici ter beschikken gestelde bedrag, hetgeen bij de personeelsleden zeer frustrerend werkt (maak maar eens een planning-begroting als je niet weet met hoeveel centen de staat over de brug zal komen. Bovendien vloeien vele medewerkers over naar de concurrentie, omdat de lonen niet erg concurrerend zijn. Reklame-inkomsten voor nationale omroepen werken ook niet altijd renderend: kijk maar naar Italië waar de RAI met reclame slechts 14% van de reclamekoek kan bekomen, de rest gaat naar Berlusconi. De karige budgetten van de nationale omroepen hebben uiteraard negatieve gevolgen: vele goedkope Amerikaanse produkten gaan domineren op de programmaschema's.

Tot slot

De reële overlevingskansen in een gedemonopoliseerd en gekommercialiseerd bestel hangen van de volgende factoren af: het budget van de openbare omroep moet voldoende groot zijn en de toekenning ervan moet losgekoppeld worden van de overheidscontrole, de commerciële zenders moeten strikt gereguleerd worden: gelijke rechten en plichten voor ieder. De meerwaarde die de openbare zenders bezitten moeten ze volledig benutten, los van elke druk.

Agenda.

dinsdag 24 oktober

- 14.00. : Bakfestijn, Brosser, org. Z.W.K.
 20.00. : Film: Frantic, Qd, org. Limburgia.
 20.00. : Initiatiecantus Folklore-Academie, P.K.-zaal
 20.00. : Gratis vat, Brosser, door Ostensche Ploate

woensdag 25 oktober

- 16.00. : Jenevermatch (groot-voetbalplein) OP-WL
 20.00. : Film: Rattle and Hum-U2, QC, org. J.V.S.
 08.30. : Pers : Initiatierite + Doop
 22.00. : Pers- T.D. in de B.S.G.-zaal
 20.00. : G.K. : schachtenontvangst + T.D. te Jette

donderdag 26 oktober

- 18.00. : Zwemmen met Kinneke Baba, V.U.B.-zwembad
 20.00. : Film: Last Temptation of Christ, QD, org. K.B.S.
 20.00. : W.K. : Doop + T.D.

vrijdag 27 oktober

- 20.00. : T.D., org. Vesalius College, B.S.G.-zaal
 22.00. : Fuif, K.K.

maandag 30 oktober

- 20.00. : Film: Mississipi Burning
 22.00. : T.D., org. V.S.K.M., B.S.G.-zaal
 20.00. : Bowling in "Crosleys" met Antverpia

Dinsdag 31 oktober

- 20.00. : Film: Stranger than Paradise, QC, org. B.M.

zaterdag 4 november

- 20.00. : T.D., Zaal Plaza, Geraardsbergen, org. Kinneke Baba

maandag 6 november

- 15.00. : Bezoek aan het Belgisch Parlement (kamer + Senaat), org. Kring van Internationale Betrekkingen + Cercle Europeen d'U.L.B., inschrijvingen in lokaal B 339 (VUB)
 PPK-Keps-Gerrom Doop + T.D.

dinsdag 7 november

- V.R.G. doop + T.D.

de filmfabriek

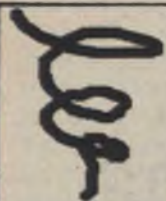
De komende weken vijf films : Frantic, Rattle and Hum-U2, Last Temptation of Christ, Mississippi Burning en Stranger than Paradise.

Van **Frantic** (24/10) weet ik niets meer dan dat de muziek van Ennio Moricone is. Sorry, gewoon vergeten.

Op 25 oktober kan je gaan zien naar **Rattle and Hum-U2**, van U2 (org. JVS). Dit is één van die muziekfilms waarrond tegelijkertijd een plaat, een boek, en een hele hoop heisa worden gemaakt. Ik zou zeggen, trap er in, in die commerciële valkuil, en maak U2 nog wat rijker.

KBS breng op 26/10 **The Last Temptation of Christ**. Als je van deze film nog nooit gehoord hebt, raad ik je aan iets vaker een krant open te slaan, of eens naar het nieuws te luisteren. Alle mediabelangstelling camoefleerde echter de zwakke verfilming.

Mississippi Burning (30/10) is een film van Alan Parker, de maker van Midnight Express. Hij verhaalt de oplossing van een racistische moord op één zwarte en twee blanke burgerrechtenactivisten in het zuiden van de Verenigde Staten in de late jaren '60. De slechten zijn lelijk, en de goeden zelig. Uitstekend verfilmd, maar je moet geen mooie prentjes verwachten. **Stranger than Paradise** tenslotte op 31/10 : gaan zien die film.

TENTOONSTELLING

SCHILDERIJEN LUCAS BERNAERTS

Lucas Bernaerts keert terug uit Portugal! Zo kennen we er wel meer natuurlijk, maar zijn reiskoffer bevat een geheime lading.

De man (1954) groeit op in de hoofdstad en combineert tijdens zijn artistieke opleiding grafiek, architectuur en schilderkunst. Uit dat lot pikt hij het meest wereldse en gaat aan de slag als freelance ontwerper.

Na 35 jaar in dit leven maakte hij het voorlopige testament op van zijn jeugd. Een breekpunt! De loopbaanplanning verdwijnt in de prullenmand en Lucas opteert resoluut voor de schilderkunst. De Brusselse periferie wordt geruild voor een onooglijk Portugees plat-telandsdorpje.

De motor draait snel warm. Een greintje ascese en een vracht zelfdiscipline leveren een aanzienlijk oeuvre op dat in een langgerekte gulp uit het penseel komt.

De eerste resultaten van zijn gestoei met de muze laten zich bekijken van 7 tot 30 november in Gallery'.

Jan Delvaux

Vernissage op di. 7 november '89 - 20u - Gallery'

De tentoonstelling loopt tot 30 november in de Gallery' en het Kulturkaffee van de VUB alle werkdagen open van 11.30 u tot 17 u

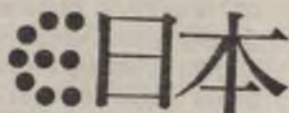
FILM

DE GROOTMEESTERS VAN DE JAPANSE FILM

KENJI MIZOGUCHI 'Keizerin Yang Kwei Fe' (Yokihi) - 1955

Yokihi is gebaseerd op een oude Chinese legende. Huan Tsung, de laatste keizer van de Tang dynastie, treurt over het verlies van zijn vrouw. Als bij toeval leert hij een jonge keukenmeid kennen - Yang Kwei Fe - die sprekend op zijn overleden echtgenote lijkt. Hij huwt met haar, maar al spoedig blijkt dat hij in een web van intriges is verward geraakt, waarbij een rivaliserende clan hem naar het leven staat.

**Dinsdag 7 november '89 - 20u
Aula VUB Aud. Q**

Het leven van Oharu, courtisane' (Saikaku ichidai onna) - 1952

Oharu is de dochter van een samoerai en is werkzaam aan het keizerlijk hof. Ze wordt verliefd op een dienaar, en in het feodale Japan staat zo iets gelijk aan bloedschande. Haar familie wordt uit het paleis verstoten en voor Oharu breekt een lange lijdensweg aan, die haar doet belanden onderaan de maatschappelijke ladder.

**Donderdag 9 nov. '89 - 20u
Aula VUB Aud. Q**

CONCERT

UT

Drie femmes fatales uit New York. Na 8 jaar ploeteren in totale obscuriteit, wisten zij zich de laatste jaren serieus in de belangstelling te werken met platen als "Conviction" en "In Gut's House" (Blast First label). Hun muziek is een ultieme combinatie tussen eros en intellect. De "distorted guitar" vormt een vast ingrediënt in het overigens snel wisselende instrumentarium van de groep. Op het podium zijn deze vamps nauwelijks in te tomen. Het vooraf nuttigen van een knoflookmaaltijd is ten zeerste aangeraden.

**Donderdag 26 oktober '89 -
21u**

Kulturkaffee - gratis

FRED VAN HOVE TRIO

Fred Van Hove behoort tot de grondleggers van de Europese improvisatiemuziek. In de jaren '60 en '70 maakte hij geschiedenis in het gezelschap van Brötzmann en Bennink. Medestichter en voorzitter van WIM vzw, Werkgroep Improviserende Musici. Momenteel gaat hij (piano) samen met **André Goudbeek** (sax) en **Ivo Vander Borgh** (percussie) schuil onder de naam MLB 3, Musicae Libera Belgicae. Met dit trio toerde hij zowat heel de wereld rond. Voor de ware muzikliefhebber is deze avond een absolute must.

**Dinsdag 7 november '89 - 21u
Kulturkaffee - gratis**

Wij wenen met China...

In mijn reis door China moesten positieve indrukken voortdurend plaatsruimen voor negatieve feiten. Het landschap zag er verzorgd uit, de velden prima onderhouden, de huizen stevig, de mensen goed gevoed en gekleed (ik spreek niet over de armste gebieden). In de steden zag ik geen krotten en weinig bedelaars, maar overvolle restaurants met het lekkerste eten.

Met de Indische steden vergeleken voorbeelden van hygiëne en orde. Ik had zoals god die naar de wereld afdaald mijn oordeel klaar, en zag dat het goed was. Maar die mensen die ik aansprak waren ontvreden en onzeker en vertelden me de gruwelijkste verhalen. Uit de confrontatie van deze konfliktierende indrukken is het volgende nogal bittere relaas voortgesproten. Zonder de recente gebeurtenissen op Tien An Men had de toon wellicht iets optimistischer geweest...

Tanks

"Wij wenen met China" kon men op enkele rouwbanden van de verbijsterde Chinese studenten lezen. Ik heb ook geweend met China, samen wellicht met een heleboel westerlingen die één of andere band hebben met het land dat al sinds eeuwen de westerse verbeelding fascineert.

Hoeveel doden er precies gevallen zijn zal men wellicht nooit weten, maar de feiten zijn gekend: de seniele keizer Deng Xiaoping laat een vreedzame studentenbetoging met tanks en geweren uiteendrijven. Het was lang niet onverwachts aangezien hij eerder al gezegd had desnoods geweld te gebruiken om zijn zo geliefde orde te handhaven. Toch veegde hiermee het regime in één keer een

spons over het vertrouwen, en in China zelf eerder de koop die het gedurende de laatste 10 jaar gestadig had opgebouwd.

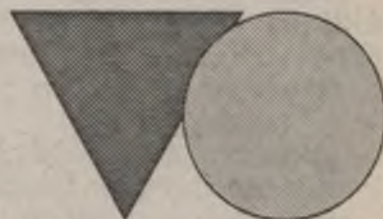
Chinese Lente

In het westen kreeg de zakenwereld al zoete dromen van het miljard nieuwe consumenten en links erkende in de hervormingen een evolutie naar humaner socialisme en kon tegelijk in het reinkomen met het vertroebeld geweten overgehouden aan de kulturele revolutie. En in China is men werkelijk vrijer beginnen te ademen. Niet alleen kreeg men economisch meer mogelijkheden maar ook bloeiden er weer honderd bloemen en kwamen de tongen voorzichtig los. De vrijheidseuforie van de chinese lente, ongetwijfeld een gevolg van Deng's liberaliserings, versluiert evenwel de grote nuchterheid en het wantrouwen dat de meeste chinezen aan de dag leggen.

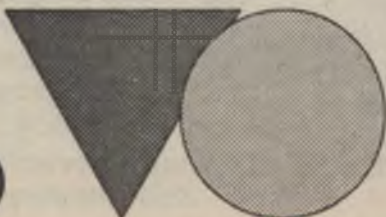
"I love China"

Een goed jaar voor de dramatische gebeurtenissen heb ik in drie maanden China doorkruist en met mensen van verschillende sociale klassen gesproken. Hoe dikwijls heb ik niet gehoord: Nog geen 10 jaar geleden zou men ons hebben opgepakt als we een vreemdeling aanspraken. "Nu zijn we vrijer, we kunnen zeggen wat we willen, maar ik ben blij dat het in het Engels is" of "We zijn nu wel vrij, maar ga alsjeblief nergens vertellen wat ik gezegd heb." Na wat wij hebben meegemaakt kan men kan men nog onmogelijk

vertrouwen hebben in het regime." Of nog: "Een volgende kulturele revolutie blijft nog altijd mogelijk; we moeten op het ergste voorbereid zijn." Een miljonairszoon die in 1949 in een opwelling van vaderlandsliefde uit Europa naar China was teruggekeerd, heeft zowat zijn hele leven in gevangenschappen en werkkampen doorgebracht, (de overzeese chinezen werden steeds met paranoïde achterdochtigheid in het oog gehouden, Engels spreken was al genoeg) werd tijdens het Deng-tijdperk gerehabiliteerd en maakt nu zelfs beroepshalve reizen naar de Verenigde Staten, waar ook zijn kinderen zijn. Waarom hij daar dan niet blijft? "China may not love me, but I

love China" Hij behoort nu ook tot de nomenklatura met al zijn privileges. Wat hij zou doen als hij zich in de plaats stelde van de Hong Kong-Chinezen of Macan die nog niet goed weten wat ze mogen verwachten in 1997? "Get away as quick as possible." Het aangrijpendste relaas kwam van een gepensioneerde professor, een wijze oude man. Zijn vrouw schuifelde de hele tijd zenuwachtig heen en weer en murmelde geregeld "laat dit alsjeblief onder ons blijven". "Chang Kai Chek, ik weet niet of hij echt een landverrader was. Ikzelf wa in de jaren '30 actief in de anti-Japanse studentenbeweging. We waren tegen Chan Kai Chek die zozegzegd samenwerkte met de Jappanners. Ik vraag me af of misschien Chan Kai Chek niet ingezien heeft welke verschrikking het kommunistische met zich mee zou bren-

gen. Ik kan me echt niet voorstellen door wat een hel wij de laatste 40 jaar gegaan zijn. Wij intellectuelen (hij studeerde economie) hebben ook onze opvatting over de dingen, maar we hebben ze nooit kunnen uitdrukken: 40 jaar lang gehoorzamen, en niets dan gehoorzamen." De bedaarde toon met de omfloerste crescendo's van de een tachtigjarige die eindelijk eens kan zeggen wat hij denkt zou zelfs een fervent of een geevolueerd maoïst tot nadenken stemmen."

Links Alternatief

In het westen is er in de jaren '60 en '70 heel wat gedweept met China. "Ten tijde van de anjer-revolutie was bij ons iedereen maoïst zeggen mijn Portugese vrienden. China had het voordeel een links alternatief te bieden op het gedestaliniseerde en al afgeschreven Russische kommunisme, en vooral heel ver weg en ongekend te zijn. Men moest toen konservatief of rechts zijn om kwaad te spreken over het regime waar men nu nog maar weinig goed over hoort. Aan alle kritiek uit linkse hoek was altijd een "maar" verbonden. Maar iedereen heeft eten en een dak boven zijn hoofd; maar alles is mooi onder controle, één miljard mensen

weet je!, maar in de andere Derde Wereld-landen is het veel erger! Dat is allemaal wel waar, maar in China kom je met dergelijke argumenten niet ver want zij vergelijken zich niet met de Derde Wereld, maar met Amerika of met Japan. En wat er van China zou worden zijn moest de Kuo Min Tang de teugels in handen hebben gehad. Mijn antwoord: "Overbevolkte steden geteisterd door allerlei epidemieën zoals in India, goedkope prostitutie zoals in Tailand en de Filippijnen, en in het oude Shanghai, een schrijnende kloof

tussen rijk en arm zoals in heel niet-kommunistisch Azië." Het antwoord van vele jongeren: "Welvarend zoals Hong Kong en Taiwan en waarom niet, zoals Japan."

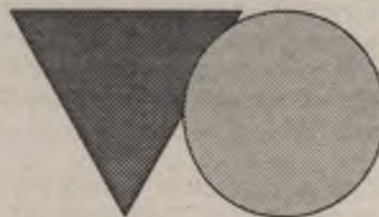
Vrijhandel

Wat men ook vaak hoort: het is waar dat er geen armoede bestaat in China (dat is niet helemaal waar), maar er is ook geen rijkdom." En wat is er menselijker dan de eigen levensstandaard proberen te verhogen?" "We moesten ons de hele dag uitsloven voor een kommetje rijst, niets meer", zei me een chinese vluchteling in Macan. De kenmerkende chinese handelsijver heeft het kommunisme nooit kunnen uitroeien. Een goedkeurend gebaar van de Keizer was voldoende om de halfingeslapen bevolking aan het werk te zetten. De voorheen rustige straten van de kleinste stadjes wemelen van activiteit. In de toeristische trekpleister Yang Shuo ziet men het kapitalisme op zijn best. Elk bezit wordt als een investering beschouwd. IJskasten staan op straat met frisdrank, een oude vrouw verkoopt thee in een versleten thermos, misschien haar enige eigendom, en de boerinnen lopen als gekken achter de toeristen aan om hun fiets tegen 10 frank per dag te verhuren. Dit alles met een in jaren niet meer geziene geestdrift. Het mag allemaal! De zuiverste vorm van vrijhandel wordt van overheidswege aangemoedigd. Het 19de eeuwse adagium "Messieurs enrichissez-vous" hangt overal in de lucht. Men kan het de mensen niet kwalijk nemen dat ze lijken te vergeten dat ze in een socialistische staat leven. In "La Chine en Constuction" las ik het heldenverhaal niet van de workingclass hero, maar van de snuggere plantrekker die een succesvol zakenman is geworden door huden in een dorp op te kopen en in naburige dorpen, waar de prijs hoger is, te verkopen! Hij heeft zelfs een school opgericht om zijn opgedane ervaring over te brengen aan de vrouwen van zijn streek. Meer nog: hij deelt zelfs al geld uit voor mensen in nood!? Hong Kong

kan er nog een lesje aan nemen!

Kollektivisatie

Deng's Nieuwe Economische Politiek krijgt zeker de steun mee van de bevolking die hele nieuwe perspectieven voor zich ziet opengaan. De dekollektivisatie van de landbouw heeft de produktie flink omhoog getrokken, arbeiders kunnen vrijer van werk veranderen en een pak

meer verdienen in westerse bedrijven, de handel tiert welig en de ambtenaren eigenen zich hun deel toe via de bloeiende corruptie. Toch is men zich bewust van de gevaren van te radikale hervormingen, afhankelijkheid van het buitenland, toename van de sociale ongelijkheid, van de naijver (de ziekte van de rode ogen), van de corruptie, van de misdadigheid, en vooral de inflatie die 20 % begint aan te nemen. Vandaar de maatregelen om de hervormingen wat af te remmen. Want ofschoon iedereen zich zo snel mogelijk probeert te verrijken en weinig boodschap heeft aan ideologie, blijft de overheid nog altijd socialistisch, hoe paradoxaal het ook moge lijken en is zeker niet van plan een amerikaanse of Japanse kolonie te worden.

Van het kapitalisme de knepen overnemen, heet het, om in te zetten voor de uitbouw van een modern socialisme. Het is mooie, hoewel niet helemaal duidelijke taal, gemakkelijk aan te passen aan de pragmatische geest van de Chinezen. Maar zonder de overeenkomstige politieke toegevingen zal aan de oprechtheid van de machthebbers blijven getwijfeld worden en zal China de gehate diktatuur van ambtenarij blijven.

Voor Vrij Onderzoek
Dirk Nevelsteen

De mannen van oiljst

Vermits het A.V.S.G. op de campus te Etterbeek nog een grote onbekende blijkt te zijn, hebben de bestuursleden van deze regionale studentenkring besloten de onwetendheid bij de massa wat weg te nemen door zich even kort voor te stellen. A.V.S.G. staat voor Aalsters Vrij Studenten Genootschap en groepeerd als club alle studenten van Aalst en omstreken.

Ons genootschap is nog vrij jong. Het werd immers pas in 1983 opgericht door een aantal Aalsterse studenten geneeskunde en tandheelkunde. Al vrij snel werd de kring één van de meest succesvolle studentengroeperingen uit de streek. Dit was zeker het gevolg van de inzet en het dynamisme van figuren als Bart Wijnant (één van de zeven stichters), Nick de Swaef (vice-praeses G.K.), Hans Huybrecht en Guy Verhulst (beiden ooit praeses van het A.V.S.G.) en huidig praeses Jorgen van Neck. Dit succes bleef echter grotendeels beperkt tot Aalst en Jette, waar bijna alle activiteiten georganiseerd werden. Op de V.U.B. zelf (campus Oefenplein) bleek het A.V.S.G. veel minder populair en kon het zeker niet concurreren met andere regionale kringen zoals V.S.K.M. en Westland.

Een eerste poging om ook in Elsene voet aan wal te krijgen werd voorbereid in 1986. Otto Leus (toen 3de lic rechten) zou de eerste niet in Jette studerende A.V.S.G.-praeses worden, en aldus ook instaan voor de uitbouw van de activiteiten van de kring op het oefenplein.

Door het plotse overlijden van onze vriend kwam hier echter niets van terecht. Nu drie jaar later blijkt er echter weer schot in de zaak te komen. Er zal namelijk op 24 oktober in de B.S.G.-zaal een T.D. georganiseerd worden door het A.V.S.G. (samen met Westland). Deze eerste door onze kring georganiseerde activiteit op de campus is bovendien slechts een begin, vermits Luc Ledegen nu reeds zijn machtsgreep in ons bestuur voorbereid en als praeses zeker zal pogen al zijn V.R.G.-ervaring aan te wenden om volgend academiejaar nog een groter aantal activiteiten in Elsene op te starten, zonder natuurlijk de activiteiten in Aalst of Jette te verminderen.

Nu al organiseren wij regelmatig cactussen, sportwedstrijden, uitstapjes en een jaarlijks galabal. Bovendien hebben wij zoals elke studentenkring natuurlijk ook een doop, waar wij graag een aantal Aalsterse schachten zouden verwelkomen. Geen paniek schachten, de

jaarlijkse A.V.S.G.-doop geniet een goede reputatie. In tegenstelling tot de massa-dopen van de faculteitskringen zal men de schacht wel individueler aanpakken en ligt de nadruk meer op humor en 'ambiance' dan op smerig worden. (Laat uw smoking toch maar thuis.)

Indien je niet geïnteresseerd bent in dopen, cantussen en aanverwante maar je hebt een aantal frisse ideeën, neem dan eens contact op met één van onze leden of onze praeses en stel zelf een activiteit voor, het bestuur staat altijd open voor suggesties. Trouwens, een regionale kring is veel meer dan een organisator van braspertijen. Op elk van onze samenkomsten kan je ook allerhande contacten leggen, ervaringen uitwisselen en cursussen doorgeven. Dus niet langer getalmd, kom je uit Aalst of omstreken, laat je eens zien op een van onze volgende bijeenkomsten, en bovenal, wordt lid van ons genootschap. Je hebt er direct voordeel bij. Het A.V.S.G. maakt immers samen met enkele ander Aalsterse studentenverenigingen, zoals Mercurius en Nursaea, deel uit van de Aalsters studentenraad, een organisatie die opkomt voor de belangen van de student en als een belangrijke drukkingsgroep probeert op te treden.

In de hoop je spoedig eens tegen het lijf te lopen, studentikoze groeten,
Den Boeken.

A.V.S.G.-activiteitenkalender

<i>vrijdag 20/11</i>	verjaardagcantus	De Klok 20.00 u.
<i>zondag 22/11</i>	algemene ledenvergadering	De Klok 20.00 u.
<i>dinsdag 24/11</i>	A.V.S.G.-Westland-fuif	B.S.G.-Etterbeek 22.00 u.
<i>vrijdag 10/11</i>	kiekencantus!	De Klok 20.00 u.
<i>vrijdag 17/11</i>	Doopcantus!	De Klok 20.00 u.
<i>woensdag 29/11</i>	A.V.S.G.elparty	Part II B.S.G.-Jette 21.00 u.
<i>dinsdag 5/12</i>	Uitstap naar 'Brouwerij De Kluis'	
<i>vrijdag 15/12</i>	A.V.S.G.-lustrumgalabal	Salons Carlton 21.00 u.

Alle info : Ab actis Gunther Van Mulders, St-Amandstraat 37, 9440 Erembodegem, tel. 053/70.27.24.

Gezien in Brussel...

De Vamp sloeg toe !

Twee weken geleden kon men in een goed gevulde Ancienne Belgique Transvision Vamp aan het werk zien. Deze groep is zonder twijfel één van de weinige revelaties van dit jaar. Dat is vooral te danken aan de sterke persoonlijkheid van zangeres Wendy James die er in slaagt om met een minimum aan attributen een hele zaal op haar hand te krijgen. Wat de muziek betreft kregen de toeschouwers een hard, maar muzikaal afgewerkt concert te zien waarin de gitaar zonder twijfel primeerde. Dat snapte de toetsenman blijkbaar niet daar hij tot in het absurde toe de aandacht op zich wou

vestigen, doch wie in zulke pogingen de concurrentie te verwerken krijgt van Wendy James, weet bij voorbaat het onderspit te moeten delven. Dat nam niet weg dat nummers zoals "Velveteen", "The only One", "Revolution Baby" en "Born to Be Sold" insloegen als een losgeslagen atoombom. De fall out was hierbij het verschrikkelijkst. Na het optreden konden de gelukkigen nog een affiche bemachtigen waarop Wendy in volle glorie te bewonderen is. De Vamp deed haar werk, de uitgezogen kadavers werden afgevoerd. Recyclage was onmogelijk.

de Moeial

Brugse Folklore na vijftientig jaar opnieuw ingevoerd aan de VUB :

Vetten Os - verkiezing !

De "Vetten os"-verkiezingen werden 25 jaar geleden georganiseerd in Damme (Brugge). De wedstrijd bestaat eruit dat de deelnemers voor en na aanvang van dit eet- en drankfestijn gewogen worden. Het gewichtsverschil levert het doorslaggevende argument om de winnaar aan te duiden.

Deelneming is gegarandeerd na betaling van 200 frank aan een der B.S.K.-bestuursleden. Je naam wordt dan bijgeschreven op de lijst die in "Den Brosser" hangt. Inschrijvingen tot 1 november (max 30 pl.).

De wedstrijd zelf zal plaatsvinden op woensdag 16 november rond 19.30 uur in de B.S.G.-zaal. Tijdens de 3 uur durende wedstrijd is er voor de toeschouwers en supporters een optreden van de Brugse Reggae-groep 'Phil Graveyard' voorzien. Daarna begint de 2de Pré St-Vé Cocktail-TD. Meer uitleg over de wedstrijd bij BSK-bestuursleden.

Farwest-praktijken op de VUB

Iedereen die inlichtingen kan verstrekken rond de diefstallen en vandanenstreken, waarvan afgelopen weken Dienst Cultuur het slachtoffer werd, wordt vriendelijk verzocht zich te melden op laatstgenoemde dienst. Zo werden o.a. een Apple-computerklavier, een Videomonitor merk Barco en het reuzepotlood gestolen. Daarnaast werden er verscheidene zaken opzettelijk vernield.

nvdr: Naar aanleiding van de stijgende criminaliteit zal het Moeial-team tegen nr.3 een uitvoerig verslag brengen

Gezocht : Mijn zak !

Wie vond op 19 oktober '89 een zwart linnen zakje met een afdrukking van een Egyptisch hoofd ? Inhoud van dit zakje : 2 beenverwarmers, 1 jazzbroek en 2 jazzschoentjes. Gelieve deze zo snel mogelijk naar het Moeiallokaal te brengen. Beloning één gratis biertje.

nvdr: Nieuw, leer weldra jazz-dansen op de Moeialsound.

Brussel, hoofdstad van Europees

Heel wat Brusselaars (én niet-Brusselaars) beschouwen nu reeds, op toch nog enkele jaren van het beruchte 1993 verwijderd, hun stad als Europese hoofdstad. Er worden nieuwe kantoorgebouwen gepland en opgericht, meer en meer internationale instellingen vestigen zich hier. Maar wat gebeurt er op het politieke vlak, waarheen evolueert de besluitvorming? Iets gebeurt er in elk geval. In dit artikel zal ik het kort proberen te hebben over enkele aspecten van het politieke proces rond het thema Brussel, zoals ze aan bod kwamen in een panelgesprek, georganiseerd door Europa-kring Leuven (18/10 in het auditorium Zeger van Hee). Wat volgt is een kort verslag over het debat rond de vraag: wordt Brussel inderdaad de hoofdstad van Europa. Sprekers waren: *D. Prag* (U.K.), Europees parlements lid, *W. de Clercq*, voormalig Europees commissaris, voorzitter van de commissie voor buitenlandse handel, Europees parlements lid, *P. Staes*, groenen, Europarlementariër, *Van Hecke*, secretaris van J. Chabert, vice voorzitter van de Brusselse Executieve, en *M. Geerinckx*, voorzitter van de European Business Coalition for Brussels. Het debat werd gemodereerd door de hoofdredacteur van Trends, *F. Crols*. Bij wijze van inleiding schetste D. Prag de evolutie die geleid heeft naar de resolutie van het Europarlement van 18 januari jl. en naar het rapport Prag, beide rond de zetel van het Europees Parlement.

De huidige zetels van de verschillende instellingen werden in 1952 door de commissie gekozen op vrij toevallige basis.

De decentralisatie van de instellingen (zoals de Commissie, de E.G.K.S., de Ministerraad, het Europees Gerechtshof, het Sociaal-Economisch Comité, de Europese InvesteringsBank, enzovoort) veroorzaakte heel wat problemen, vooral inzake administratie, huisvesting en transport van personeel tussen de drie locaties -Luxemburg, Straatsburg en Brussel. De eerste 37 jaar vergaderde het Europees parlement afwisselend in Luxemburg en Straatsburg. In 1951 besloot men slechts één zetel te behouden, maar over de vraag welke stad het zou worden, deed de commissie geen uitspraak. Tot op vandaag worden honderden mensen van de éne plaats naar de andere gejaagd, wat onnodige uitgaven en organisatorische problemen met zich meebrengt. Uit dit alles ontstond de wens naar één centrale zetel. De meningen hieromtrent kunnen samengevat worden in één citaat: "das Parlament muß dort sein, wo die Politik ist...", anders gezegd, de besluitvorming moet daar geconcentreerd worden waar alles gebeurt. Alleen al door de opsplitsing van het parlement verspilt men 40 miljoen ECU's per jaar. Een ander gevolg is de enorme inefficiëntie.

De groenen kwamen in conflict met de rest van de wereld met hun standpunt omtrent de centralisering van de Europese instellingen, en dus ook van de macht, in Brussel, zoals gesuggereerd in de bovenvermelde europarlementaire beslissing. Deze verhuis zou de toestand van het milieu in Brussel, die nu reeds problematisch is, geen goed doen.

W. de Clercq stelde dat omwille van de historische betekenis van Straatsburg -de toenadering tussen Duitsland en Frankrijk- heel wat politici Brussel verkiezen. Andere argumenten zijn:

-ondanks de snelheid waarmee de vastgoedprijzen stijgen, blijft Brussel de goedkoopste hoofdstad in dit deel van Europa.

-Brussel is nu reeds de zetel van de Europese Commissie, wat betekent dat de grote politiek nu reeds hier plaatsvindt.

-Brussel is de stad met het laagst aantal inwoners in het stedelijke gebied

De verhuis van de instelling uit de andere plaatsen betekent

19.

nog niet dat deze steden er in de toekomst verlaten zullen blijven. De Raad van Europa, bijvoorbeeld, zou nog steeds in Straatsburg gevestigd blijven. Daarnaast zijn er plannen voor de vestiging van een Europese Universiteit in de vroegere vestigingsplaatsen, om zo het verlies op personeels- en economisch-financieel vlak te compenseren. Dit argument zou tevens de vrees en teleurstelling van de Fransen over de verminderde belangrijkheid van Straatsburg moeten verzachten. Bij wijze van image-building spreken zij trouwens steeds van het "Parlement de Strasbourg" als ze het over het Europees Parlement hebben -zoals bleek

Europa en zetel van het parlement

bij de opening van het Europa-College in Brugge op 17 oktober. De Franse E.P.-leden zijn uiteraard bijna unisono tegen het verlaten van Straatsburg.

De ideeën van De Clercq rond de zetel van het Europarlement en de huidige mobiele situatie kunnen het best worden samengevat in twee citaten: het parlement moet verhuizen, aangezien "het fundamentele criterium voor de werking van het E.P. de efficiëntie ervan [is]"; het pendelen van de 512 leden noemde hij een "nutteloze circusverplaatsing".

Op Staes' argument dat, door de uitbreiding van de Gemeenschap naar de landen in het

tenrijk vormen een moeilijk punt op de E.P.-agenda, dat niet aan bod zal komen in de nabije toekomst. Het zal waarschijnlijk worden uitgesteld, om voorrang te geven aan belangrijkere zaken.

Paul Staes vertegenwoordigt de jonge, dynamische generatie in het Europees parlement (dat, zoals bekend, gebruikt wordt om politici op rust te stellen of op een zijspoor te plaatsen, of waar de jongeren tijdelijk worden ondergebracht). Aangezien hij lid is van de groene fractie gaat zijn eerste aandacht uit naar het milieu en de betwifelbare capaciteit van Brussel om de grote uitbreiding die gepaard gaat met de Euro-politieke centralisatie, op te vangen. Verder vindt hij de Europese commissie een verouderde instelling, die van geen enkel nut meer is, en zou moeten afgeschaft worden, om plaats te maken voor een competentere en machtiger Parlement.

Een ander punt is de kwestie van het Belgische nationalisme. Hoe gaat een Bruxellois reageren op het feit dat hij een inwoner is van het District of Europe? Is de Brusselse bevolking hier klaar voor? Dit betekent niet dat P. Staes een promotor is van Straatsburg. Daar zouden zich dezelfde problemen in verband met de leefomgeving, die het leven in zo'n geïnstitutionaliseerde stad ondraaglijk maken, voordoen.

De deelnemers waren het er over eens dat één en ander mis is gelopen en -loopt bij de planning en voorbereiding van de nieuwe administratieve gebouwen. Deze zijn niet aangepast aan de stedelijke omgeving. Er heeft ook nooit een openbare

aanbesteding plaats gevonden, evenmin als een architectencompetitie. Rond het nieuwe gebouw voor het parlement hangt een sfeer van corruptie en intriges bij enkele grote ondernemingen.

Van Hecke kon niets relevant bijdragen tot de discussie, aangezien hij de officiële lijn vertegenwoordigde. Die verdedigt uiteraard alle voordelen van Brussel.

Geerinckx poogde met enkele clichés tegelijkertijd zijn mening als zakenman te geven, én objectief te blijven. Slogans, zoals "België als raaklijn tussen germaanse en romaanse culturen", of "slagveld van Europa", gingen gepaard met een résumé over wat er nog moest gebeuren om Brussel klaar te krijgen, zoals het verhogen van het aantal telefaxen beschikbaar voor de reizigers in de luchthaven van Zaventem.

De beslissing om Brussel hoofdstad van Europa te maken is slechts een stap in de richting van de creatie van een economische unie. Deze economische unie, die op haar beurt weer een fase is naar de politieke eenwording toe, wordt bereikt in 1993, niet een eindpunt, maar enkel een stap naar de consolidatie van een verenigd Europa. Een Europa van 25 leden zal nooit een echt Europa zijn - laten we het klein houden - alhoewel dit een teleurstelling kan betekenen voor de kandidaat-leden... P.S. Paul Staes nodigt alle geïnteresseerden uit om in zijn kantoor de dossiers rond de plannen voor Brussel te komen inkijken. Tel.nr. verkrijgbaar bij V.O.

Daniel Pantucek.

92

(voormalige) communistische blok die momenteel veranderingen doorvoeren, de ligging van Brussel niet langer meer centraal zou zijn, antwoordde De Clercq dat hij Brussel als hoofdstad verkoos boven Boedapest (dat dan wel centraal gelegen zou zijn). Meer algemeen was hij tegen het uitbreiden van de E.G., en zeker tegen de toelating van Oost-Europese landen. Deze behoren namelijk tot een complex militair pakt, wat niet strookt met de plannen voor een Europese Defensie Gemeenschap. Dit is trouwens ook een obstakel voor het lidmaatschap van Oostenrijk, dat hier recent om heeft verzocht. Malta, Turkije en Oos-

Schachten, een impressie.

Ze zijn dom, lelijk, vies, volledig manipuleerbaar, slaafs, afhankelijk, kwallig en groen. Meestal worden ze genegeerd of platgetrapt, maar indien men dan noodzakelijkerwijs toch nog enige al dan niet kostbare tijd placht te verspillen aan die onwelriekende dingen, dan roept men ze met het scheldwoord "schachten". Jaarlijks worden onze welopgevoede, viriele ancients geteisterd door de lancering van één der walgelijkste epidemies ooit gekend; met name het vrijlaten van die schachten waarbij steevast bij de aanvang van elk academiejaar zulk een kudde haar weg zoekt naar de VUB. Na eerst hun terrein te hebben afgespritst (de ziekelijke beesten!), verspreiden ze zich (ondanks hun typische kuddegeest) over quasi alle faculteiten. Een eerste kwart sterft onmiddellijk af ten gevolge van de talrijke gevarieerde schimmelziekten die ze met zich meedragen, waarna echter de inmiddels onvermijdelijk immuun geworden extreme overblijvers durven overwegen om, via parasitische strategieën, onze ervaren ancients

aan te tasten. Is er nog enige hoop om, in het kader van de hervormingen of met om het even welk excuus, hieraan iets te verhelpen? Deze naïeve vraag stelden zich enkele dappere ancients hetgeen onvermijdelijk resulteerde in de geboorte van een soort harde strijderskern die zich met de allerbeste voornemens en vastberadenste vastberaadheid inzette ter verdelging van het groene onkruid.

Wat zij echter over hun kalende, intellectuele voorhoofd hebben ontzien is de alombekende wijsheid dat onkruid niet vergaat en dat parasieten zich uitstekend kunnen aanpassen, met als gevolg dat de geïntegreerde, viriele ancients stuiptrekkend wegwijnden in het diepe, geurende "moeras der gefrustreerden" terwijl eerstvernoemde diersoort (de "schachtjes" dus) zich ontwikkelde tot een volledig functioneel geïntegreerd vennootschappelijke massa dat vol blijde verwachting staat te trapelen om gedoopt te worden door hun óóh zo aanbeden idolen.

Parci, stuk schacht...
nvdr: Gewoon doen!

Gezocht

Mensen die willen meerijden (tegen kleine vergoeding) elke vrijdag- en zondagavond van Antwerpen-Noord (Brasschaat-Ekeren-Kapellen) naar de VUB. en omgekeerd. Tel. 03/663. 20. 52.

Te Koop

Monofonische synthesizer, merk TEISCO. In zeer goede staat, slechts 4000,-. Tel. 015/21. 92. 83

De Moeial

Tweewekelijks
studententijdschrift van
de Vrije
Universiteit Brussel,
I.s.m. BSG, Dienst
Kultuur en VO.

Adres :
De Moeial
Pleinlaan 2-Gebouw Y'
1050 Brussel
Tel. : 641 23 38

Verantwoordelijke

Uitgever :
Geert Baetens
Pleinlaan 2
1050 Brussel

Hoofdredakteur :

Roger D'Hoogh

Medewerkers :

Teo, Alex,
Roger, Jef, Iris Merveille,
Elisabeth Van Son,
Jakke, Frank Mariën, Dirk
Nevelsteen, Daniel
Pantucek

Abonnementen :

200,- voor 1 jaar (± 15
nummers). Steun-
abonnementen : 500,-
te storten op rek.nr.
001-1386975-48 van De
Moeial met vermelding
van naam en adres.